

Національна академія сухопутних військ

імені гетьмана Петра Сагайдачного

Кафедра РВ і А

КОРИГУВАННЯ ВОГНЮ АРТИЛЕРІЇ

**Викладач – ГАВРЮШИН Євген
Володимирович**

**Слава тим, хто на погонах носять схрещені
стволи!**

**Тактика – наука
перемагати!!!!**

**КОРИГУВАННЯ ВОГНЮ
АРТИЛЕРІЇ**

ТЕМА 2: *„ Основи роботи на спостереженому пункті.”*

ЗАНЯТТЯ 3: *“Робота на СП з розвідки цілей.”*

Мета заняття:

- 1. Вивчити порядок організації роботи на спостережному пункті.**
- 2. Навчити слухачів визначенню координат СП по карті за допомогою приладів полярним способом.**
- 3. Засвоїти та навчитись визначенню характеру, координат, висоти та розмірів цілі та постановці завдань артилерійським підрозділам на ураження цілі.**

ІНФОРМАЦІЙНО-МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

1. *Руководство по боевой работе топогеодезических подразделений ракетных войск и артиллерии Сухопутных войск. - М.: Воениздат, 1985.- 208 с.*
2. *Руководство по боевой работе подразделений оптической разведки артиллерии. - М.: Воениздат, 1985.- 112 с.*
3. *Ткачук П.П. Красюк О.П., Шевченко О.М., Вішневський Ю.В., Репіло Ю.Є., Дідіченко О.А. Підручник "Артилерійська розвідка". Львів 2013. с. 299-311.*

Перше навчальне питання

Визначення координат СП по карті за допомогою приладів полярним способом. Складання схеми орієнтирів.

ВИЗНАЧЕННЯ КООРДИНАТ

За *найближчим орієнтиром на око* місцезнаходження можна знайти у випадку наявності контурної точки, відстань та напрям на яку можна визначити на око. Визначену відстань відкладають з врахуванням напрямку від контурної точки. В якості орієнтирів використовують характерні форми рельєфу.

Точність визначення точки свого місцезнаходження цим способом залежить від віддалі до орієнтирів та окомірних навичок спостерігача.

ВИЗНАЧЕННЯ КООРДИНАТ

Спосіб за виміряною відстанню застосовується в русі по дорозі, вздовж берега річки, просіки в лісі тощо, а також при русі за азимутами.

Спосіб за визначеним напрямом до орієнтиру і відстанню до нього застосовується у випадку знаходження на місцевості з недостатньою кількістю орієнтирів.

Від орієнтира (контурної точки) вимірюють відстань будь-яким способом, в залежності від наявності засобів (віддалеміром, парами кроків, спідометром, іншими способами) та умов обстановки. Напрям визначають за компасом, гірокурсказівником тощо. Від контурної точки відкладають визначену відстань за відповідним зворотнім дирекційним кутом.

Це завдання може бути виконано на орієнтованій карті. Цьому випадку до умовного знаку орієнтира (контурної точки) прикладають лінійку, спрямовують її на орієнтир на місцевості та відкладають вздовж неї виміряну відстань.

ВИЗНАЧЕННЯ КООРДИНАТ

Спосіб за напрямом на орієнтир застосовується при знаходженні на лінійному контурі.

Визначають за компасом напрям на боковий орієнтир (контурну точку). Від контурної точки відкладають транспортиром визначений відповідний зворотній дирекційний кут до перетину з лінійним контуром.

Точність отриманого місцеположення залежить від величини кута між лінійним контуром та напрямом на боковий орієнтир.

Як і в попередньому способі це завдання може бути виконаним на орієнтованій карті.

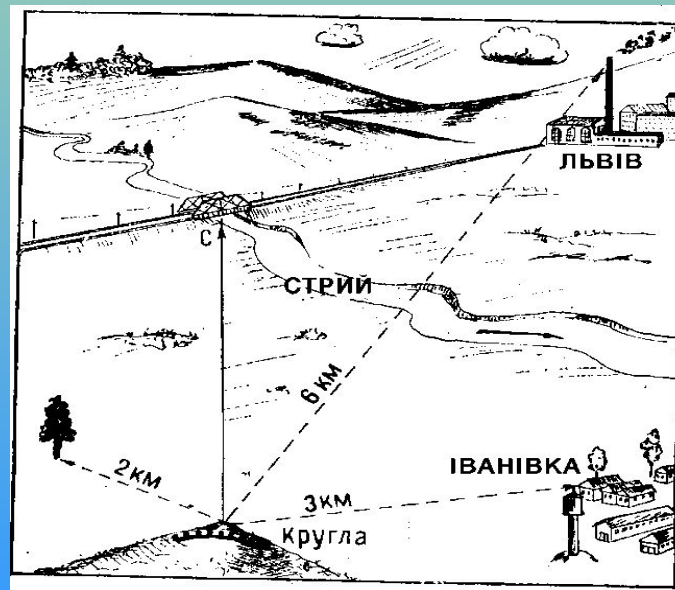

ВИЗНАЧЕННЯ КООРДИНАТ

Спосіб порівняння карти з місцевістю виконується в наступній послідовності:

1. Знайти на карті зображення місцевих предметів і елементів рельєфу, розміщених навколо точки свого місцезнаходження.

2. Визначити на місцевості положення об'єктів, які показані на карті, відносно точки свого місцезнаходження одним з розглянутих вище способів.

Орієнтування по карті в русі.

Підготовка маршруту

вивчення і уточнення маршруту руху;
підйом маршруту на карті;
визначення довжини маршруту;
розробити маршрут на окремі ділянки;
розрахувати час на проходження маршруту;
визначення азимутів напрямку на окремих ділянках.

При вивченні маршруту руху використовується карта, а також - аерофотознімки, описи місцевості, дані розвідки:

характеристика доріг і особливості місцевості;
кількість та характер мостів;
орієнтири, які використовуються при русі.

Добре вивчити повороти маршруту, розгалуження доріг, виїзди та в'їзди в населені пункти.

Маршрут на карті викреслюють темно коричневим кольором. На карті також виділяють:

озера, ріки, переїзди через залізницю, окремі забудови;
місцеві споруди, які мають значення орієнтира;
елементи рельєфу.

Друге навчальне питання

Визначення характеру, координат, висоти та розмірів цілі. Постановка завдань артилерійським підрозділам на ураження цілі.

Розвідувальні дані включають:

номер і характер цілі;

координати і абсолютну висоту (кут місця) центру цілі (а якщо розміри цілі більше максимальних, координати основних елементів групової цілі);

розміри цілі за фронтом та глибиною;

характер діяльності цілі, ступінь захисту живої сили і техніки;

час та засіб виявлення цілі.

Під час організації взаємодії із артилерійським командиром уточнюють:

термін спільної роботи (скільки годин або діб);

порядок організації зв'язку (засоби зв'язку (в залежності від віддалення СП від ВП), частоти (основні, запасні), позивні, кодові слова для ідентифікації, режим радіозв'язку);

сигнали управління (оповіщення);

порядок кодування прямокутних координат у випадку необхідності передачі по засобам зв'язку координат СП або ВП;

приблизні координати району цілей (для визначення основного напрямку стрільби, мінімальної та максимальної дальності стрільби по району цілей – позначити це на карті);

де знаходяться гармати (на ВП чи в районі зосередження), з'ясувати який буде час готовності батареї при відкритті вогню по цілях у визначених районах;

склад батареї (скільки яких гармат), максимальну дальність стрільби (позначити також напівколом на карті);

наявність на ВП боєприпасів (кількість за видами боєприпасів: скільки осколково-фугасних (із різними типами підричників), освітлювальних, димових і т.п.);

які вогневі можливості даного артилерійського підрозділу щодо ураження цілей різного характеру наявною кількістю снарядів;

який виконується спосіб визначення установок для стрільби (повна чи скорочена підготовка, щоб визначити небезпечні відстані та дальність винесення точки прицілювання по цілях у безпосередній близькості);

домовитись про порядок передачі розвідданих про цілі (полярні чи прямокутні координати);

узгодити спосіб пристрілювання, порядок пристрілювання та умови переходу до стрільби на ураження;

визначитися з порядком передачі відхилень розривів від цілі (по сторонам світу або у відхиленнях по дальності та напрямку в метрах), з'ясувати порядок стрільби на ураження та порядок корегування стрільби на ураження.

Загальний алгоритм роботи коректувальників артилерійського вогню:

планування дій на карті після отримання задачі (розташування наших військ, можливі місця розташування противника, рубежі розгортання СП, маршрути переміщення, контурні точки (об'єкти для прив'язки) на карті та інше);
підготовка екіпірування відповідно до отриманої задачі;
організація взаємодії з артилерійськими підрозділами;
переміщення на рубіж СП;
зайняття СП, топогеодезична прив'язка СП, підготовка до роботи СП;
ведення розвідки, засічка цілей, облік та передача відомостей про ціль артилерійським підрозділам;
проведення пристрілювання цілі та корегування стрільби на ураження;
переміщення та зайняття нового СП (при потребі);
підготовка до ведення розвідки та обслуговування стрільби артилерії вночі, ведення розвідки вночі;
вихід з району бойових дій.

ПРИКЛАДИ ПЕРЕДАЧІ КОМАНД ДЛЯ ВІДКРИТТЯ ВОГНЮ ТА ПІД ЧАС ПРИСТРІЛЮВАННЯ ЦІЛІ

1. «Дніпро». Розвідано піхоту розташовану. X 45690, Y 84560, висота 210. 200 на 150. Пристрілювання за СЗР. Відхилення по сторонам світу. 1 снаряд. Вогонь. Я «Джек» (координати X, Y повторюють двічі).
2. По розриву: С-150, З-220 (север 150, запад 220). 1 снаряд. Вогонь.
3. По розриву: Ю-60, В-130 (юг 60, восток 130). Батареею вогонь.
4. По залпу: С-50, З-110 (север 50, запад 110). Фронт розривів 300 м.
5. Стій. Записати. Ціль знищена.